

РЕШЕНИЕ

№ 153
София, 07.01.2020

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на шестнадесети декември две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОВКА ДРАЖЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА
ЮЛИЯ КОВАЧЕВА

при секретар Милена Ценова и с участието
на прокурора Антоанета Генчева изслуша докладваното
от съдията ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА
по адм. дело № 13778/2018.

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по касационна жалба, подадена от директора на Дирекция "Правно – нормативна дейност" - МВР, против решение № 2938 от 30.04.2018 г., постановено по адм. дело № 11905/2016 г. по описа на Административен съд – София-град (АССГ), Второ отделение, 35 състав, с което е постановена отмяна на т. 2 от решение № 812104 – 175 от 03.11.2016 г. на директора на Дирекция "Правно – нормативна дейност" - МВР по заявление за достъп до обществена информация, подадено от Г. Шикерова и е върната преписката за ново произнасяне по т. 1 – 3 от заявлението. В касационната жалба са развити доводи за недопустимост на оспореното решение, алтернативно за неговата неправилност, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон, както и необоснованост - отменително основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Иска се обезсилване на решението като недопустимо, алтернативно отмяната му като неправилно.

Ответникът - Г. Шикерова, чрез пълномощника си адв. Кашъмов, в съдебно заседание по същество оспорва касационната жалба и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на пето отделение, след като прецени данните по делото и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, против подлежащ на оспорване съдебен акт, който е неблагоприятен за нея, както и в рамките на преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд е събрал релевантните за спора доказателства, които е обсъдил и вярно и точно е установил фактите по спора. Приел е за установено, че Г. Шикерова е подала заявление до министъра на вътрешните работи, с вх. № 812104 – 153 от 21.10.2016 г., с което е поискала предоставянето на обществена информация, а именно: конкретна и детайлна информация за задържането и предаването на 7 турски граждани на Турция на 15 октомври 2016 г., което е широко отразено в множество

медии и заради което МВР е организирано и провело нарочен брифинг, както следва: 1. Копия от заповеди за задържане на седем турски граждани; 2. Копия от заповедите на началника на ГПУ – Русе за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по Закона за чужденците в Република България (принудително отвеждане до границата); 3. Копия от протоколите, които отразяват тяхното предаване на турските власти, всичко със заличени лични данни и наличието само на едно име. С решение №812104 – 175 от 03.11.2016 г. на директора на Дирекция "Правно – нормативна дейност" - МВР е предоставен достъп до поисканата обществена информация, чрез Експресна стенограма от 28.10.2016 г. от проведен Парламентарен контрол, както и е отказан достъп до исканата информация съответстваща на поисканите в т. 1 – 3 от заявлението документи по съображения, че информацията не е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, касае се за лични данни и искането попада в хипотезата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ, съгласно който законът не се прилага за достъпа до лични данни.

При тези данни, от правна страна съдът е приел, че административният акт в оспорената му част е незаконосъобразен, тъй като исканата информация касаеща копия от заповеди за задържане на седем турски граждани; копия от заповедите на началника на ГПУ – Русе за налагане на принудителна административна мярка по Закона за чужденците в Република България (принудително отвеждане до границата) и копия от протоколите, които отразяват тяхното предаване на турските власти е информация по смисъла на легалната дефиниция за обществена информация по чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Обществена информация е всяка информация, в смисъл на знание, сведение, свързана с обществения живот в страната, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Работата на МВР по конкретния случай, свързана със задържането на седем турски граждани и тяхното предаване на турските власти е част от обществения живот и е свързана с дейността на задължения субект. Съдът е приел, че не приложима разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ, съгласно която законът не се прилага за достъп до лични данни.

По тези съображения съдът е постановил отмяна на т. 2 от решение №812104 – 175 от 03.11.2016 г. на директора на Дирекция "Правно – нормативна дейност" - МВР и е върнал преписката на същия административен орган за произнасяне по заявлението, в частта по точки 1 до 3 от заявлението.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че постановеното решение е недопустимо. Същото се базира на твърдението, че в случая не е приложим реда на ЗДОИ, тъй като исканата информация няма характер на обществена информация, а в заявлението за достъп е поискана информация, касаеща лични данни и посоченото в т. 2 от оспорения акт има уведомителен характер. Възражението не може да бъде споделено. Задълженият субект е сезиран с искане по реда на ЗДОИ за предоставяне на достъп до търсената информация, която се съдържа в издадени административни актове и официални документи, процедурата се е развила по реда на ЗДОИ, като отказът е мотивиран с нормата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ, т. е. налице е административен акт, обективиращ отказ по искането, които подлежи на оспорване, като съдът следва да осъществи контрол за законосъобразност именно по отношение приложението на нормите на ЗДОИ и в частност тази на чл. 2, ал. 5 от закона. Жалбата правилно е приета от първоинстанционния съд за допустима и съдебното решение е допустимо, като следва да бъде отхвърлено искането за обезсилването му и прекратяване на първоинстанционното производство.

Неоснователно е и твърдението за неправилност на съдебното поради неправилно

приложение на материалния закон и необоснованост. В касационната жалба е посочено и съществено нарушаване на съдопроизводствените правила, но възражението е лишено от всякаква конкретика, а при служебната проверка не се установи съдът да е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Съдът правилно е приел, че поисканата със заявлението информация, съдържаща се в цитираните административни актове и документи има характер на обществена информация по посочените признаци по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, като информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. В случая следва да бъдат споделени мотивите в оспореното решение, че исканата информация е обществена такава по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ - информация, създадена и съхранявана от задължения субект във връзка с осъществяване на правомощията му, свързана с обществения живот и е от естество, което ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за работата на МВР по конкретния случай - задържането на седемте турски граждани, предадени на турските власти.

Касационната инстанция споделя и извода за неправилност на мотивите на задължения субект, който се позовава на хипотезата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ, съгласно която законът не се прилага за достъп до лични данни. Правилно съдът е приел, че в случая е поискано предоставянето на информация относно предприетите от органите на МВР действия, а не на личните данни на седемте турски граждани. Мотивирано е прието, че в случая не се касае за достъп до лични данни, а за достъп до обществена информация, даваща възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект и конкретно спазват ли се от органите на МВР основните човешки права на екстрадираните. Правилно АССГ е приел, че се иска достъп до съдържанието на документите, а не до данните на конкретните лица, за които същите се отнасят, т. е. за начина на действие на администрацията и исканата информация е свързана с обществения живот в страната и дава възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на държавните органи.

Обосновано АССГ е приел, че ако не е налице надделяващ обществен интерес, административният орган следва да се аргументира, за да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, като и в този случай търсената информация е дължима при спазване на правилото на чл. 31, ал. 4, във вр. с чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ, постановяващо, че при неполучаване на съгласие от третото лице в указания срок или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице.

Задълженият субект е приел, че чрез предоставянето на стенограма от проведен парламентарен контрол, по време на който министърът на вътрешните работи е отговорил на въпрос относно експулсирането на турските граждани, е предоставил

искания достъп, но съдържащите се в стенограмата сведения не удовлетворяват искането на заявителя, тъй като се препятства съставянето на собствено мнение за конкретните обстоятелства и действията на органите на МВР и на изпълнителната власт. Обосновано съдът е посочил, че стенограмата съдържа "преразказ" на подобрена информация, което препятства съставянето на собствено мнение от страна на заявителя, което следва да бъде изградено лично и пряко на базата на съдържащото се в документите, представляващи официална и служебна информация.

Върховният административен съд вече е имал възможност да се произнесе по характера на търсената информация, свързана със седемте турски граждани и приложимостта на нормата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ по сходен отказ за предоставяне на информация, издаден от директора на Дирекция "Правно - нормативна дейност" - МВР, мотивиран с идентични мотиви на тези в оспорения в настоящото производство акт, с решение № 3248 от 06.03.2019 г., постановено по адм. дело № 6688/2017 г., с което е оставено в сила решение № 2226 от 04.04.2017 г. по адм. дело № 11904/2016 г. на АССГ, с което отказът за предоставяне на достъп до търсената информация е отменен. В решението е прието, че търсената информация е обществена, като не е приложима нормата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ. Липсват обстоятелства, които да обосноват изоставяне на цитираната практика.

Постановеното съдебно решение е правилно и не страда от посочените в касационната жалба пороци или други, установени при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

Разноски не се претендират и не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2938 от 30.04.2018 г., постановено по адм. дело № 11905/2016 г. по описа на Административен съд - София-град, Второ отделение, 35 състав, с което е постановена отмяна на т. 2 от решение №812104 – 175 от 03.11.2016 г. на директора на Дирекция "Правно – нормативна дейност" - МВР по заявление за достъп до обществена информация, подадено от Г. Шикерова и е върната преписката за ново произнасяне по т. 1 – 3 от заявлението.

Решението не подлежи на обжалване.